

Ullrich Junker

**O leżącym powyżej Górzyńca
Szpitalnym lub też Mniszym
Lesie prepozytury krzeszowskiej**

**© im Febr. 2023
Ullrich Junker
Mörikestr. 16
D 88285 Bodnegg**

Rok XXXVII

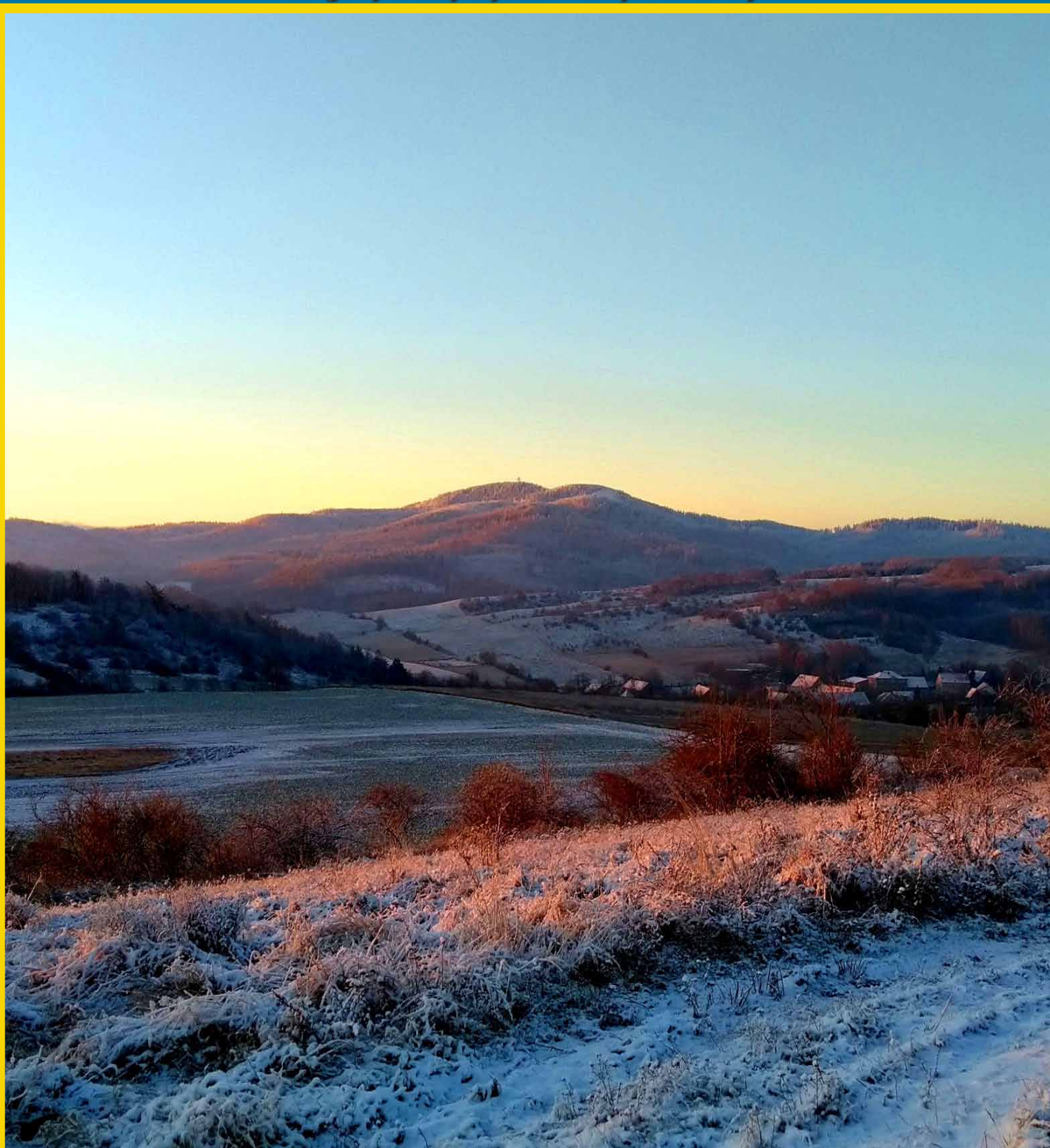
Nr e-196 (392)

Luty 2023

NA SZLAKU

Turystyka – Krajoznawstwo – Góry

Magazyn turystyczno-krajoznawczy

w czasie budowy. Czasami odnoszę jednak wrażenie krajobrazowego i ekologicznego armagedonu. Pocięszam się potrzebą tej budowy i myślą o zdolności natury do zablizniania ran.

Dzień był piękny od pierwszej minuty do ostatniej. Wczesnym raniem, późnym popołudniem i o zachodzie słońce stroiło świat intensywnymi, czystymi barwami złotych godzin. Nie jestem fanem tej pory roku, ale dzisiaj pani Zima pokazała mi swoje najładniejsze oblicze, czym niewątpliwie chciała mnie przekupić.

Opisy moich górskich wędrówek, uzupełnione zdjęciami, są w dwóch książkach dostępnych w wielu księgarniach internetowych. To „Sudeckie wędrówki” i „Góry Kaczawskie słowem malowane”.

Krzysztof Gdula

Chełmiec i Trójgarb przed zachodem słońca

O leżącym powyżej Górzyńca Szpitalnym lub też Mniszym Lesie prepozytury krzeszowskiej

Dawny Mniszy Las, określany też mianem Lasu Szpitalnego, należący do prepozytury cieplickiej, został z biegiem lat zapomniany. Zniesienie klasztorów w 1810 roku i związana z tym kasata prepozytury w Cieplicach zapomnieniu temu sprzyjały.

W 2013 roku przewodnik górski Sławomir Stankiewicz znalazł na poboczu drogi w lesie kamień graniczny z herbem rodu Schaffgotsch, rokiem 1708 i numerem XXV z jednej strony oraz z kolejnym herbem na drugiej stronie. Pod wrażeniem tego znaleziska Sławomir Stankiewicz zawiadomił Nadleśnictwo Szklarska Poręba, aby chronić ten 300-letni kamień graniczny podczas wycinki i transportu drewna. Jednocześnie poinformowano też o tym miejscowego badacza historii Leszka Różańskiego z Kopańca.

Niemal w każdym miejscu w Karkonoszach i Górach Izerskich są tak zwani nowi Ślązacy, którzy entuzjastycznie interesują się historią i zabytkami kultury Śląska; w ten sposób o znalezisku dowiedział się Patryk Charydczak, a później Marcin Wawrzyńczak z Chromca czy też miłośnik historii Krzeszowa Marian Gabrowski.

Na mapie Messtischblatt ten fragment lasu opisano jako „Mönchwald”, dzięki czemu kontekst historyczny stał się jasny dla wszystkich zainteresowanych. Latem Marcin Wawrzyńczak przesłał mi zdjęcie tego i dwóch kolejnych kamieni granicznych, które w międzyczasie zostały odnalezione, z prośbą o dodatkowe informacje. Moje badania, prowadzone od ponad 20 lat w archiwach rodu Schaffgotsch, pośród dokumentów

zgrupowanych w Archiwum Państwowym we Wrocławiu oraz w zbiorach akt klasztoru cysterskiego w Krzeszowie, mogły być teraz wykorzystane.

Kamienie graniczne oznaczono datą 1708 dokumentującą rok ich ustawienia, zaś sam Mniszy czy też Szpitalny Las istnieje od ponad 600 lat. Z wystawionego 16 czerwca 1403 roku dokumentu założycielskiego mamy wiadomość o fundacji prepozytury cieplickiej, jakiej dokonał, w porozumieniu z opatem Mikołajem z krzeszowskiego klasztoru cysterskiego, Gotsche Schoff. Prepozytura była obsadzona przez prepozyta i czterech braci. Zgodnie z umową codziennie odprawiano mszę. Prepozyturze nadano pola, łąki, pastwiska, lasy oraz prawo do wolnego wypasu owiec i innego bydła. Poddani z Cieplic i Malinnika zostali zatrudnieni na przykład do corocznego grabienia siana dla prepozytury, ponadto zobowiązani byli oni do przemiału swojego zboża w młyńnię prepozytury. W tejże umowie wymieniono również las, określony tu nazwą Spitalwald, leżący nad Małą Kamienną.

Darowizna ta została potwierdzona w kolejnym dokumencie z 28 lipca 1404 roku. W 1604 roku krzeszowski opat Kacper II Ebert złożył skargę odnośnie do rozmiaru lasu Spitalwald. W pewnym dokumencie z 31 października 1617 roku znalazły się zeznania świadków, które dostarczają informacji na temat lasu „Spittelwaldt”. Dwóch świadków zeznaje, że koło lasu przepływa potok Kamienna Mała, a granice lasu zostały przesunięte.

Wielokrotnie badano tę granicę lasu, na przykład w latach 1647, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693. Dobrym źródłem informacji na temat tej posiadłości prepozytury cieplickiej jest malowana mapa „Spittelwaldes Mappæ von 1692” opatrzona literami A-Z wraz z ich objaśnieniami. Ten spór miał trwać ponad 100 lat. 21 października 1707 roku doszło do ugody pomiędzy chojnickim władztwem rodu Schaffgotsch a prepozyturą. Na podstawie tejże ugody zostały ustawione kamienie graniczne z rokiem 1708. Kamienie graniczne, o wymiarach 10” x 10” x 30”, oznaczone są z jednej strony herbem rodu Schaffgotsch, z drugiej strony herbem krzeszowskim i kolejno ponumerowane cyframi rzymskimi.

W księdze fundacyjnej prepozytury cieplickiej z 1792 roku podane są odległości między kamieniami. Odległości pomiędzy kamieniami granicznymi przeważnie wynoszą 80 sążni, od kamienia granicznego N° 4 do pewnego kamienia (skały) oznaczonego krzyżem dystans wynosi 63 kroki, z kolei obok został ustawiony kamień graniczny N° 5 i stąd jest 17 sążni do kamienia granicznego N° 6, a potem ponownie po 80 sążni.

W krzeszowskim archiwum klasztornym udało się odnaleźć mapę parceli leśnych nad potokiem Kamienną z 1701 roku, która jest cennym uzupełnieniem informacji zawartych w dokumentach czy też księgach fundacyjnych, a także opatrzona jest opisem. Powierzchnia Mniszego Lasu to 542 morgi i 40 prętów kwadratowych (patrz Bergemann – Geschichte von Warmbrunn, strona 203). Także na mapie leśnej Szklarskiej Poręby z 1881 roku oraz na mapie leśnictwa Kopaniec z 1905 roku odnajdujemy las Mönchswald wraz z konturami

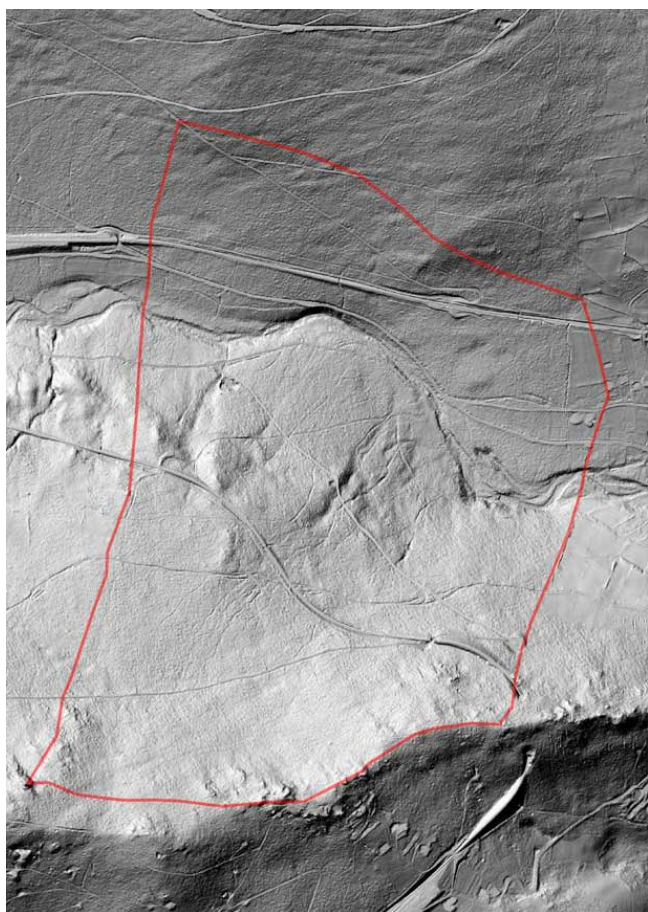
Kamień graniczny Nr 25 przy drodze w Mniszym Lesie

Herb rodu Schaffgotsch

Herb krzeszowski z mitrą

Zobrazowanie przedstawiające powierzchnię Mniszego Lasu

Mapa katastralna Mniszego Lasu, archiwum Jelenia Góra

jego granic. Las Mönchswald ukazują również mapy Messtischblatt i mapy turystyczne, jednakże bez konturu jego granic.

22 sierpnia 2020 roku odbyła się wizja lokalna trzech znanych kamieni granicznych pod przewodnictwem Marcina Wawrzyńczaka, wzięli w niej udział Tomasz Wrocławski i Izabela Epa z jeleniogórskiej delegatury Wojewódzkiego Urzędu Konserwatora Zabytków oraz autor niniejszego tekstu, jej celem było oficjalne zarejestrowanie kamieni granicznych. Zaledwie kilka dni po oględzinach Marcin Wawrzyńczak i Ignacy Dubowik ponownie ustawili dwa przewrócone kamienie graniczne. Czwarty granicznik odnaleziono kilka dni później.

Ważnym celem jest odnalezienie kolejnych kamieni granicznych. Istnieje zamiar przeniesienia linii granicznej z mapy katastralnej na mapy Messtischblatt i naniesienia pozycji czterech kamieni granicznych. Dzięki takiej wiedzy można by przeprowadzić ukierunkowane poszukiwania. W niniejszym opracowaniu zostały zawarte teksty z rozmaitych źródeł, w celu pogłębienia wiedzy na temat lasu nazywanego Spitalwald lub też Mönchswald, który niegdyś należał do cieplickiej prepozytury. Miejmy nadzieję, że w najbliższym czasie zostanie odnalezionych możliwie wiele kamieni granicznych. Niech ten tekst, wraz ze źródłami historycznymi, przyczyni się do tego.

1 sążen = 6 stóp = 72 cale = 1,82 m

Ulrich Junker

Z języka niemieckiego przełożył: Marian Gabrowski

NA SZLAKU
www.na-szlaku.net

Polub nas na Facebooku!